

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1XObdo/66/2017
Identifikačné číslo spisu: 6712215632
Dátum vydania rozhodnutia: 10.05.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Hullová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:6712215632.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, IČO: 35 807 598, zastúpenej Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova č. 4, IČO: 36 864 421, proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné nám. č. 13, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, vedenej na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 13C/187/2012, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 17Co/934/2013-113 z 19. decembra 2013, takto

rozhodol:

Dovolanie žalobkyne o d m i e t a .

Žalovaná má voči žalobkyni nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

Okresný súd Zvolen (ďalej aj „súd prvej inštancie“) uznesením č. k. 13C/187/2012-19 z 19. apríla 2013 uložil žalobkyni, aby v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia zaplatila súdny poplatok za vznesenú námietku zaujatosti v spise 13C/187/2012 a v spojených veciach 13C/188/2012, 13C/189/2012, 13C/190/2012, 13C/191/2012, 13C/192/2012, 13C/193/2012, 13C/194/2012, 13C/195/2012, 13C/196/2012 a 13C/197/2012, ktorý je 726,- eur (11 x 66,- eur) podľa položky č. 17a Sadzobníka súdnych poplatkov.

2. Na odvolanie žalobkyne Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej aj „odvolací súd“) uznesením č. k. 17Co/934/2013-113 z 19. decembra 2013 napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil podľa ust. § 219 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení účinnom do 31. decembra 2014 (ďalej aj „OSP“). Ako nedôvodnú posúdil argumentáciu žalobkyne, že v návrhu na začatie konania nepodala námietku zaujatosti, ale iba poukázala na dôvod, pre ktorý by mal okresný súd sám predložiť vec nadriadenému súdu na tzv. nutnú delegáciu podľa ust. § 12 ods. 1 OSP. K uvedenému odvolací súd poznamenal, že žalobkyňa si protirečí, keďže sama v odvolaní poukázala na judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky, podľa ktorej tvrdenie účastníka konania, že v jeho veci nekoná zákonný sudca, treba považovať za námietku zaujatosti, a to z objektívneho pohľadu (II. ÚS

331/2009). Zdôraznil, že predpokladom postupu podľa ust. § 12 ods. 1 OSP je vylúčenie všetkých sudcov príslušného súdu, o ktorom rozhoduje nadriadený súd podľa § 16 ods. 1 OSP na základe námietky zaujatosti vznesenej účastníkom alebo na základe oznámenia sudcu o skutočnostiach, pre ktoré je vylúčený. Keďže žalobkyňa v žalobe tvrdila, že sudcovia vecne a miestne príslušného súdu sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci pre ich pomer k veci a účastníkom konania, súd prvej inštancie postupoval správne, keď predložil spis nadriadenému súdu na rozhodnutie o vznesenej námietke zaujatosti a následne uložil žalobkyni povinnosť zaplatiť súdny poplatok podľa položky č. 17a Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdnych poplatkoch“).

3. K námietke, že žalobkyni nemožno uložiť povinnosť zaplatiť súdny poplatok za vznesenie námietky zaujatosti, pretože konanie je oslobodené od súdnych poplatkov, odvolací súd poukázal na uznesenie Krajského súdu v Žiline č. k. 8Co/294/2010-65 z 31. augusta 2010, podľa ktorého sa vecné oslobodenie konania od súdneho poplatku podľa ust. § 4 ods. 1 zákona o súdnych poplatkoch nevzťahuje na poplatok za vznesenie námietky zaujatosti podľa položky č. 17a Sadzobníka súdnych poplatkov, ale iba na súdny poplatok za návrh, odvolanie, dovolanie, návrh na obnovu konania, výkon rozhodnutia a exekúciu s tým, že od povinnosti zaplatiť tento poplatok možno účastníka oslobodiť iba postupom podľa ust. § 138 OSP. Uvedený výklad ustanovení § 2 ods. 1 písm. a/ a § 4 ods. 1 písm. k/ zákona o súdnych poplatkoch v súvislosti s riešením otázky, či vzniká účastníkovi povinnosť v konaní vecne oslobodenom od súdnych poplatkov zaplatiť poplatok za námietku zaujatosti, nepovažoval ani Ústavný súd Slovenskej republiky za ústavne nekonformný alebo nezodpovedajúci dikcii aplikovaných zákonných ustanovení (uznesenie č. k. II. ÚS 124/2011-13 z 30. marca 2011).

4. Uznesenie odvolacieho súdu napadla žalobkyňa dovolaním z dôvodu, že: a/ súdy rozhodovali napriek tomu, že sa nepodal návrh na začatie konania, hoci bol podľa zákona potrebný (§ 237 písm. e/ OSP) - nepodala totiž námietku zaujatosti, ale návrh na postup podľa ust. § 12 ods. 1 OSP, b/ odvolací súd jej odňal možnosť pred súdom konať (§ 237 písm. f/ OSP) tým, že jeho rozhodnutie je nielen „absolútne prekvapivé“, ale aj nepreskúmateľné, c/ rozhodoval vylúčený sudca, resp. súd nebol správne obsadený (§ 237 písm. g/ OSP), keďže o jej povinnosti zaplatiť súdny poplatok rozhodol sudca súdu, ktorého nezákonný postup jej spôsobil majetkovú a nemajetkovú ujmu, ktorej náhrady sa v konaní domáha. Z týchto dôvodov žalobkyňa (ďalej aj „dovolateľka“) žiadala zrušiť napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ako aj ním potvrdené uznesenie súdu prvej inštancie.

5. Zo spisu vyplýva, že dovolanie žalobkyne bolo podané 17. februára 2014. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „CSP“), ktorý v ustanovení § 473 zrušil zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentrácii konania, ak by boli v neprospech strany (§ 470 ods. 2 CSP). Konanie začaté do 30. júna 2016 na vecne, miestne, kauzálne a funkčne príslušnom súde podľa predpisov účinných do 30. júna 2016 dokončí súd, na ktorom sa konanie začalo (§ 470 ods. 4 CSP).

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd funkčne príslušný na dokončenie predmetného dovolacieho konania (ďalej aj „dovolací súd“), ktoré sa začalo do 30. júna 2016 (§ 470 ods. 4 CSP), po zistení, že dovolanie podala včas strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená v súlade s ustanovením § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP) najskôr skúmal, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré je prípustné napadnúť týmto opravným prostriedkom.

7. Vzhľadom na prechodné ustanovenie § 470 ods. 2 CSP, podľa ktorého právne účinky úkonov, ktoré

v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované, dovolací súd prípustnosť dovolania žalobkyne posudzoval v zmysle ustanovení § 236 a nasl. OSP, teda procesnej úpravy platnej a účinnej v čase, keď žalobkyňa toto dovolanie podala a došiel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

8. V danom prípade ide o dovolanie podané v obdobnej veci, aká už bola aspoň v piatich prípadoch predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania tej istej dovolateľky - viď konania vedené na Najvyššom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. 14XCdo/19/2015, 14XCdo/37/2015, 14XCdo/39/2015, 14XCdo/45/2015, 14XCdo/49/2015. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach v celom rozsahu stotožňuje, poukazuje na ne, a preto ďalšie dôvody už neuvádza (ust. § 452 ods. 1 CSP).

9. Vzhľadom k tomu, že v dovolacom konaní sa nepotvrdila existencia procesných väd tvrdených dovolateľkou (ust. § 237 písm. e/, f/, g/ OSP) a nevyšli najavo ani iné vady konania uvedené v ust. § 237 OSP, pričom prípustnosť dovolania nevyplýva ani z ust. § 239 OSP, dovolací súd podľa ust. § 447 písm. c/ CSP odmietol dovolanie žalobkyne ako dovolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné.

10. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP; § 453 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP). O výške náhrady trov konania žalovanej rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

11. Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.